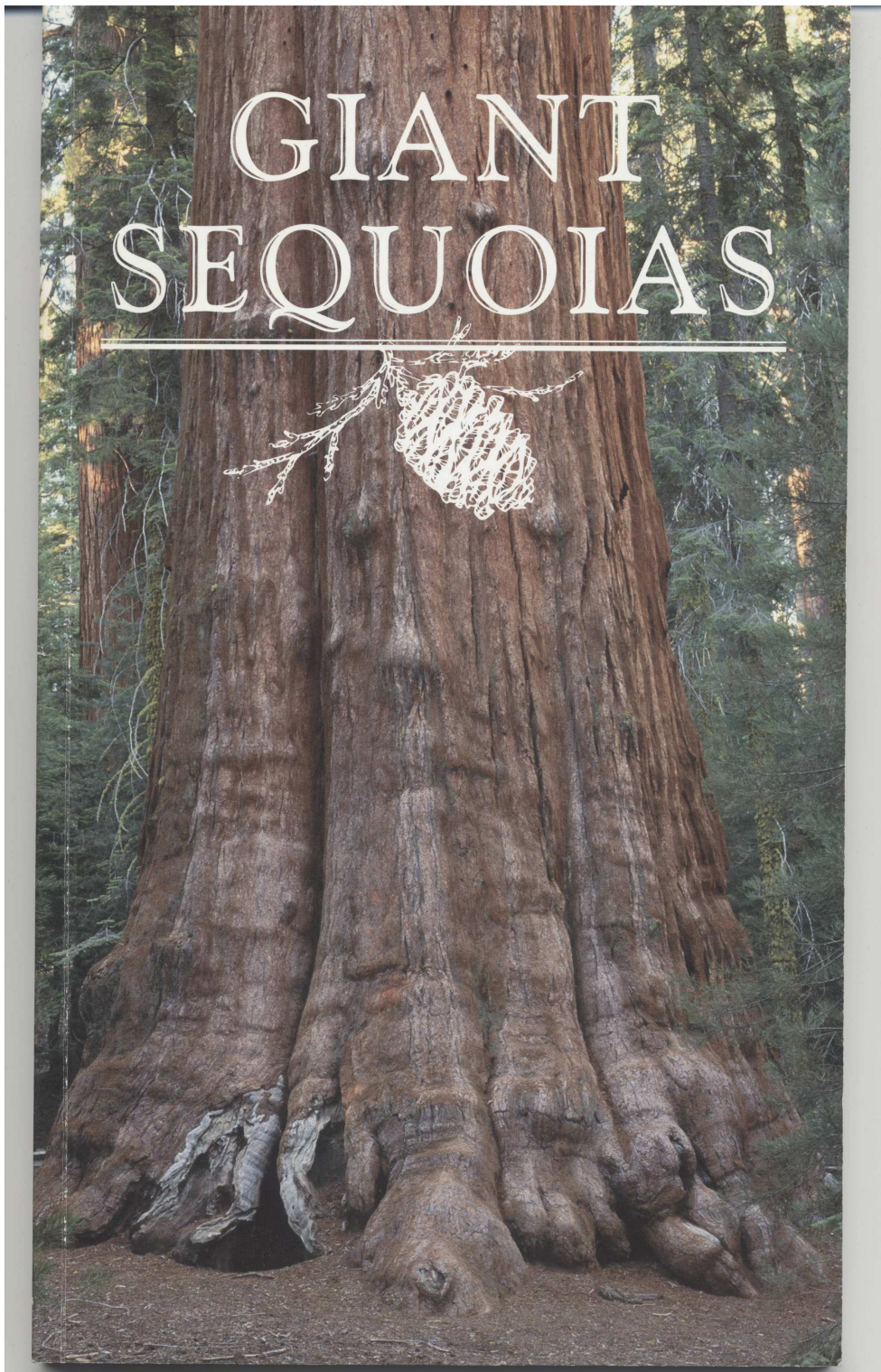

SEQUOIA-JOURNAAL

Bijgewerkt: 29 augustus 2006

Adres: Sequoia Natural History Association
HCR 89, Box 10
Three Rivers, CA 93271
Tel + (559) 565-3759
www.sequoiahistory.org

160306 Na de rampzalig verlopen poging in het afgelopen jaar 2005 om uit het Sequoia National Park in de Californische Sierra Nevada meegenomen zaadjes van de mammoetboom tot ontkiemen te brengen: resultaat, één opgekomen en na een paar weken door slakken opgevreten (buiten opkweken is dus niet bepaald ideaal; kennelijk zijn ze een delicatessen voor Nederlandse slakken) kreeg ik kort na mijn verjaardag als nagekomen geschenk twee pakketjes met zaad van de 'sequoia sempervirens' en de 'sequoiadendron giganteum'.

Goede geefster Kirsten moet echt vreselijk haar best hebben gedaan om achter een adres te komen waar die besteld konden worden! Veel lof en dank daarvoor.

Ik was er heel erg blij mee nu een hernieuwde kans te krijgen.

(besteladres: Vreeken's Zaden Dordrecht; www.vreeken.nl)

Vandaag heb ik van beide genoemde soorten een honderdtal zaden in de grond gestopt.

Werkwijze: - Binnenshuis (geen slakken of ander ongedierte) in een verwarmde, lichte ruimte.

- In geperste kweekpotjes in een mengsel van potaarde en zand met wat coniferenmest.

- Op een diepte van +/- 3 mm volgens de aanwijzingen uit het sequoia boek dat ik vorig jaar uit Amerika heb meegenomen (1/8 inch).

- Twee á drie zaadjes per kweekpotje.

- Deze potjes geplaatst in plastic kasjes (afgedekt) en matig vochtig gehouden.

Als alternatieve kiemmethode –en ter vergelijking- heb ik van de sequoiadendron ook een aantal zaden in soortgelijke bakjes gedaan en deze op de vensterbank in de huiskamer geplaatst (onafgedekt). Deze manier vereist wel regelmatig water geven!

Volgens het sequoia boek bedraagt de kiemtijd veertig tot zestig dagen. Ben benieuwd!

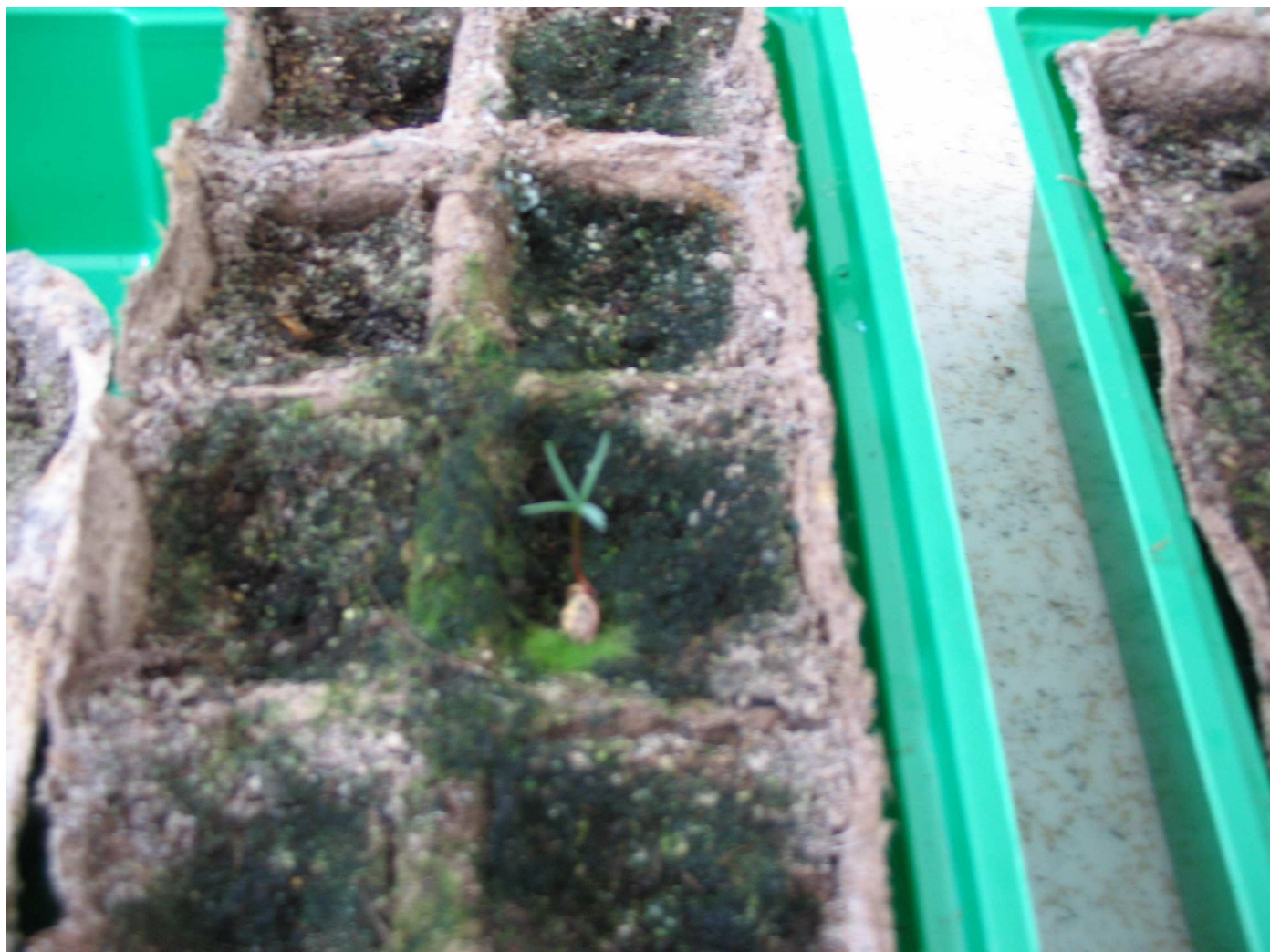
170406 De afgelopen tijd dagelijks gecontroleerd op bodemvochtigheid. Matig vochtig gehouden. Op de vensterbank dagelijks wat water erbij, in de kweekkasjes ongeveer één keer per week wat extra vocht.

240406 Bij controle vandaag blijkt dat in een van de kweekkasjes inmiddels één exemplaar van sequoiadendron is ontkiemd. Na exact 40 dagen! Hopelijk volgen er nog vele meer. En ja, ook op de vensterbank lijkt een zaadje van sequoiadendron op te komen. Hoeveel meer zullen er de komende tijd volgen?

NB. Van beide soorten heb ik ongeveer de helft van de zaden achtergehouden met het idee dat ik bij een mislukking nog een andere kweekmethode zou kunnen toepassen.

260406 Op de vensterbank heeft een tweede exemplaar zijn kopje opgestoken. Van sempervirens nog geen tekenen van leven. Om wat variatie

in luchtvochtigheid te bewerkstelligen heb ik de kappen van de kweekkastjes (tijdelijk) verwijderd.

270406 Niet een geweldige foto, maar de paar naaldjes van de eerst opgekomen sequoiadendron zijn herkenbaar.

300406 De teller staat inmiddels op vijf. Allemaal nog sequoiadendron, maar misschien heeft sempervirens wel een langere kiemtijd. Deze groeien normaal ook in een wat warmere omgeving.

140506 Vorige week heeft één kiemplantje beneden de geest gegeven en daarmee kwam de stand terug op vier. Maar gisteren zag ik van sequoiadendron er weer twee de kop opsteken. De stand is nu dus zes. Veel groei zit er overigens niet in. Van sempervirens nog steeds geen teken van leven. Binnenkort wil ik een tweede serie zaaien, dit keer niet volgens de aanwijzingen in het sequoia-boek, maar in zand zoals aangegeven op de verpakking van het zaad. Eens zien of dat een beter resultaat oplevert.

200506 Nog even wachten met een tweede zaaironde. Van sequoiadendron komt er met tussenpozen nog een op. Ik tel er momenteel tien. Van sempervirens nog steeds geen teken van leven! De zaailingen hebben wat moeite met het afwerpen van het zaadkapsel (wat wel wezenlijk is voor de ontwikkeling van de naaldjes), maar geregeld benevelen met de plantenspuit lijkt een positieve invloed te hebben. Waarschijnlijk is de luchtvochtigheid binnenshuis niet hoog genoeg, waardoor de kapsels verharderen.

De eerst opgekomen plantjes beginnen een tweede serie naaldjes te ontwikkelen. Positief.

Opmerking: Volgens mijn sequoia-boek produceert een enkele volwassen boom jaarlijks tussen de één en twee miljoen zaden!

Dit verklaart waarschijnlijk ook de geringe individuele kiemkracht. Immers, die is over het algemeen omgekeerd evenredig aan het aantal zaden. Alleen onder (vrij) optimale omstandigheden zullen zaden ontkiemen. En wat is in dat verband optimaal? In ieder geval is uitdroging funest. Ook een teveel aan direct zonlicht lijkt niet bevorderlijk. De eerste naaldjes verdorren dan al snel (in één geval gebeurd; zie 1405) . De eerste fase in de ontwikkeling is derhalve cruciaal en vraagt veel aandacht. Volgens het boekje kunnen de zaailingen in een later stadium aardig wat hebben. De vraag is nu: wanneer is dat punt bereikt? Wanneer wordt het verstandig de opgekomen zaailingen te verpotten? Wanneer kunnen ze naar buiten? Ik neem maar het zekere voor het onzekere en wacht met het buiten plaatsen tot ze groot genoeg (en verhout genoeg) zijn om niet langer een smakelijke prooi te kunnen vormen voor slakken of ander ongedierte.

01082006 Een tijd lang niets genoteerd. Andere zaken vroegen mijn aandacht, maar de zaailingen hebben desondanks toch wel steeds de nodige zorg gekregen. Van 'sempervirens' is er nooit een opgekomen, en van giganteum waren het er uiteindelijk in totaal 11. Daarvan zijn er nog vier! over. De andere lieten op een gegeven moment het kopje hangen en verpieterden (misschien wel teveel water?). Hoe dan ook, op vrijdag 14 juli heb ik deze vier overgeplant naar aardewerk potten van zo'n 25 cm diepte, in een mengsel van potaarde met wat coniferenmest. In twee gevallen was dat nog précair, omdat ze opgekomen waren in één perspotje. Ze zagen er overigens beide gezond uit en lijken tot op de dag van vandaag de scheidingsoperatie goed te hebben overleefd.

Sinds die veertiende juli zet ik de potten elke ochtend buiten en haal ze 's avonds weer binnen als bescherming tegen de slakken. Mogelijk geholpen door de warmste juli-maand sinds 300 jaar (verder gaan de noteringen niet terug) die waarschijnlijk het Californische weer aardig benadert, lijken de overgebleven vier het voorspoedig te doen. Drie van de vier zijn nu ongeveer zes centimeter hoog; de vierde blijft iets achter, maar ziet er wel gezond uit. De potten staan in plastic bakken en ik houd die vochtig, zodat het vocht kan optrekken. Van boven geef ik matig water.

Vandaag heb ik een tweede serie zaadjes geplant! Ditmaal in aardewerk bakken en buiten. Eens kijken hoe dit gaat. Van 'sempervirens' zijn dit de laatste zaden die ik heb, van 'giganteum' heb ik er nog een aantal

achtergehouden voor een mogelijke derde ronde. Dat wordt begin september goed opletten, zodat de slakken geen kans krijgen!

29082006 Veel eerder dan verwacht (de eerste al na 21 dagen) zijn van de tweede zaaironde inmiddels drie plantjes van 'giganteum' opgekomen. Van 'sempervirens' opnieuw nog niets. De laatste weken zijn extreem nat geweest, maar wel zacht, misschien ideaal voor het ontkiemen. De vier uit de eerste ronde die ik in juli in aparte potten heb gezet doen het nog steeds redelijk, hoewel een aantal naaldjes (niet in de top) beginnen te verdorren. De twee grootste zijn nu ruim 7 cm hoog.